

Bez názvu, 2020, olej, plátno, 60 x 80 cm

Pavel Preisner

malíř, kreslíř, básník, publicista (nejen texty pro Prostor Zlín)

24. 11. 1970 narozen ve Zlíně

1985–1989 Gymnázium Zlín

1989–1996 PdF. UP Olomouc, obor VV

Člen Sdružení Roman a Spolku olomouckých výtvarníků

Výstavy od roku 1997 (v GJJ sám 2002 / 2016 / Sdružení Roman 1997)

Od roku 1999 pedagog Soukromé vyšší odborné školy ve Zlíně

adresa: Slovenská 3006, 760 01 Zlín

e-mail: preisnerpav@seznam.cz

telefon: 605 862 875

www.preisner.cz

www.galerie-sumperk.cz

www.ceskegalerie.cz

foto: Dalibor Novotný, KGVU Zlín, 2020

Bez názvu, 2020, olej, plátno, 60 x 80 cm

PAVEL PREISNER

BDĚLÉ SNĚNÍ

9. 6. – 4. 7. 2021

**GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 9. ČERVNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G**

**S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY, MĚSTA ŠUMPERKA
A OLOMOUCKÉHO KRAJE**

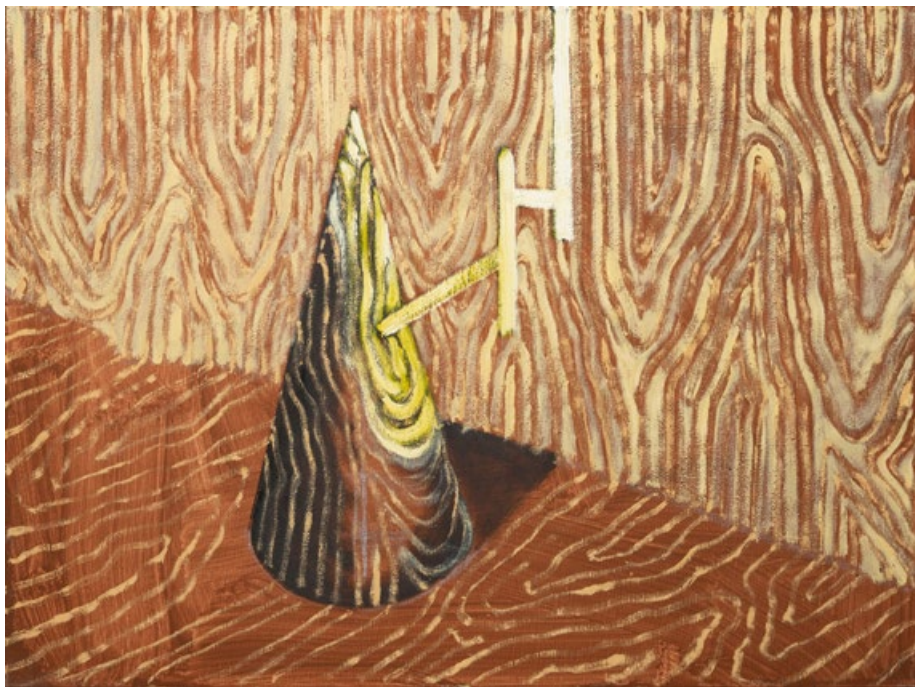

Bez názvu, 2020, olej, plátno, 80 x 60 cm

Bez názvu, 2020, olej, plátno, 100 x 80 cm

Bez názvu, 2020, olej, plátno, 60 x 80 cm

Po skáceném stromě zůstal jeho tvar – chvějící se z těl včel

P. Preisner

Bez názvu, 2020, olej, plátno, 60 x 80 cm

*všemu tady vržou panty
vše je vetché zteřelé
v šeru svítí diamanty
ticho jako v kostele
v šeru září brilianty
na mechu si ustelem*

P. Preisner

Připomínat Pavla Preisnera v galerii nemusím. Vystavuje tu už opakovaně výsostným právem křehké jistoty výpovědi bytostného básníka obrazem i slovem. Většinou byly to kresby uhlím nebo častěji hnědou rudkou, malé rozměrem a zároveň monumentální. Vyprávějí příběhy v rovině bludných snů a vizí vpečetěných do dlouhé řady jednodenních záznamů bez názvu, a o to výmluvnějších. Do mimoslovních dějů, ponořených v pavučině čar, připomínajících letokruhy dřeva, a do ní pevně vrostlých bytostí záhadného původu a zrodu. Zároveň lidí, sledujících očí, zastřených znaků, podivných srostlic ožvlých věcí, jejich tvarů a tvorů celé živočišné říše, navzájem provázaných do rozumem nevysvětlitelné jednoty.

Kresby počtem převažují. Obrazy potřebují delší dobu zrání i jiné rozpoložení mysli, a přece jsou jejich paralelou, často návratem stejného motivu. Potkáme v nich své dobré známé, podivné tvory z jeho minulých výstav. Vidiny prchavě plaché, někdy zraňující, jindy hojivě laskavé, nespojitě i pevně srostlé, až smrtelně vážné i humorně hravé a osvobozující. Zrcadlí život v úplnosti koloběhu rození a uplývání, v krátkodeché pomíjivosti každého jedinečného bytí i v nadčasovosti jeho věčného návratu.

Vystavené obrazy se i stavbou kresbám podobají, i jim vládne dřevu podobná tkáň liniemi prokreslených prostorových plánů živě rozvlněné plochy. Jsou teď možná civilnější a tvarem i čitelnější, světlem zevnitř prozářené a sytou barvou zvýrazněné. A přece zůstávají dál mnohovýznamově rozostřené a jako noční můra prostoupené nejasnou předtuchou, snad jakousi skrytou hrozbou. Jsou ale i pohlazením a tichým spočinutím, svou vratkou povahou zneklidňující i teskně vábivé. Jinými prostředky v nich Pavlovy uhrančivé kresby znovu ožívají...

Miroslav Koval

Bez názvu, 2020, olej, plátno, 80 x 60 cm